

Metsässä rauhoittuu vilkkainkin lapsi

Päiväkodinjohtaja Essi Isoaho kertoo, että metsäpedagogiikalla on merkittävä rooli Simonkallion päiväkodin varhaiskasvatuksessa.

Vantaalaisen Simonkallion päiväkodin lapset ovat harjaantuneita metsässä liikkujia. Metsäpedagogiikka on vahvasti esillä päiväkodin toiminnassa. Lasten luontosuhteesta kiinnostuivat myös kiinalaiset sosionomiopiskelijat.

Ensilumi peittää päiväkodin pihan ja lätäkököt ovat jäässä, mistä lapsille riittää ihastelua ja ihmettelmistä. Lumesta saa pyöritettyä pieniä lumipalloja, ja jäältä saa rikottua pieniä timantteja.

- Kato, miten ihania, hihkuvat esikoululaistytöt ja ryntäävät näyttämään ”timanttejaan” päiväkodinjohtaja Essi Isoaholle.

Muutakin jännittävää tapahtuu ensilumen lisäksi. Päiväkotiin on saapunut vieraiksi 15 Laurean sosionomiopiskelijaa opettajansa Kati Rintakorven johdolla. Opiskelijat saavat tutustua erityisesti päiväkodin metsätoimintaan.

Esikoululaiset asettuvat pariinonon ja mars-

si päiväkodin pihalta luonnontilaiseen Ristisillan puistoon alkaa. Kävelymatkaa on reilu puoli kilometriä, mutta se tahtuu harjaantuneesti. Mukana on myös pyörätuolissa istuva poika.

- Meillä on esiopetusryhmässä sekä 3-5-vuotiaiden ryhmässä lapsia, jotka tarvitsevat erityistä tukea, kertoo varhaiskasvatuksen erityisopettaja Ulla-Maija Kangas eli Ullis, kuten työkaverit ja lapset häntä kutsuvat.

- Metsä on paras kasvattaja. Siellä vilkkainkin lapsi rauhoittuu, sanoo Ulla-Maija Kangas.

”Ullis” kertoo, että metsässä voi opetella monenlaisia taitoja, kuten matematiikkaa ja äidinkieltä. Metsässä voi leikkiä, laulaa ja loruilla.

Tänään metsässä on tarkoitus harjoitella matematiikkaa mittaamalla eripituisilla tikulla puiden välisiä etäisyyksiä.

Metsään saavuttuaan lapset keräävätkin innokkaasti tikkuja ja löytävät samalla muitakin aarteita, kuten käpyjä ja jännittävän muotoisia oksia.

Samaan aikaan vähän matkan päässä laulaa ja leikkii 3–5 vuotiaiden Metsärubiinit-ryhmä.

Tänään he saavat muun muassa harjoitella sahaamista oikealla retkisahalla.

Kiinassa kaikki on toisin

Syksyllä Laurean ammattikorkeakoulussa sosionomi-opinnot aloittanut Nina Zheng katselee silmät hämmästyksestä pyöreinä, kuinka viisivuotias poika sahaa harjaantuneesti kaatuneen puun oksaa.

- Voi, Kiinassa tämä ei olisi mitenkään mahdollista. Siellä huolehditaan koko ajan siitä, ettei lapsille vain tapahdu mitään vahinkoa. He istuvat pitkiä aikoja paikoillaan pöydän ääressä, ihan toisin kuin täällä.

Nina Zheng on kotoisin Shanghaista, jossa luontoa ei ole samalla tavalla kuin suomalaisilla lapsilla.

- Aika kauas täytyisi matkustaa, että pääsisi metsään.

Kiinalaiset opiskelijat näyttävät silminnähden nauttivan metsäluonnosta. He hengittävät keuhkot täyteen raitista ilmaa ja ihastelevat ensilunta kuusien oksilla.

- Me taidamme olla keskellä satua, huokaa Julia Gu. Myös hän ihmettelee suomalaislasten valmiuksia liikkua ja toimia luonnossa.

- Tuntuu hienolta, että lapset pääsevät näin pieninä harjoittelemaan taitojaan.

Vantaan Laureassa opintonsa aloittaneilla kiinalaisilla selkeä päämäärä.

He haluavat sosionomin pätevyyden kolmen vuoden kuluttua ja saada työpaikan varhaiskasvatuksen parista Suomesta. Moni on tuonut myös perheensä mukanaan.

- Täällä on hyvä kasvattaa lapset aikuisiksi. Suomessa on paljon puhdasta luontoa, toisin kuin Kiinassa, ja yhteiskunta pitää huolen asukkaistaan, listaavat opiskelijat, kun heiltä kysyy, miksi he halusivat Suomeen.

Metsäretken jälkeen palataan päiväkotiin, jonka tiloja ja toimintoja Essi Isoaho esittelee vierailleen.

- Päiväkodissa on tällä hetkellä 140 lasta, mutta

Sosionomiopiskelijat Julia Gu ja Nina Zheng ihmettelevät, kuinka lapset osaavat liikkua metsässä kuin kotonaan.

hyvien jakotilojen ja pienryhmätoiminnan ansiosta päiväkodissa on rauhallista ja hiljaista. Tilat ovat jaettavissa moniin erilaisiin toimintoihin.

- Oi, ihan kuin oikeassa metsässä, huokaa eräs kiinalaisopiskelija Metsärubiinien ”metsähuoneessa”, jossa on ihan oikea laavukin. Huoneen seinillä on lasten tekemiä suurikokoisia metsäaiheisia maalauksia.

Terveyttä ja hyvinvointia metsästä

Emeritusprofessori Tari Haahtela Hyksin Iho- ja allergiasairaalasta on todennut, että monipuoliset luontokontaktit vahvistavat ihmisen immuunipuolustusta ja ehkäisevät tulehdusperäisten tautien syntyä. Aiemmin puhuttiin välttämisestä, mutta nykyään altistamisesta.

Tutkimusten mukaan mitä enemmän lapsella on kontaktia luontoon, sitä vastustuskykyisempi hän on.

Eriyistä tukea tarvitseville lapsille metsän huomattu olevan terapeutin.

- Lapset rauhoittuvat ja leikki muuttuu pitkäkestoisemmaksi. Metsä on mainio paikka harjoitella liikkumista, jos lapsella on siinä haasteita. Epätasainen maasto on hyvä mm. tasapainon harjoittelulle, Kangas kertoo.

Metsän terveysvaikutuksiin lukeutuvat myös sen syötävät antimet, kuten sienet ja marjat.

Simonkallion lapset ovat olleet sieniretkillä. Tutuimmaksi sieneksi on noussut suppilovahvero, joita löytyi niin paljon, että niistä laitettiin yhdessä sienipaistosta.

Metsä tarjoaa monipuolisen oppimisympäristön, jossa ihmeteltävää riittää pienistä hyönteisistä suurempiin eläimiin.

- Mä oon nähnyt ketun! kuuluu hihkaisu metsärubiinien keskuudesta.